

בבית המשפט העליון

בש"פ 1754/24

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: מוסטפא שקרא

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו ב-מ"ת 50516-08-23 מיום 28.2.2024 שניתנה על ידי השופט שי מלמד

תאריך הישיבה: כ"א באדר א התשפ"ד (1.3.2024)

בשם העוררת: עו"ד איתי שהם

בשם המשיב: עו"ד ווליד כבוב; עו"ד אמיר כבוב

החלטה

1. לפניי ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט ש' מלמד) ב-מ"ת 50516-08-23 מיום 28.2.2024.

2. לא אפרט באריכות על אודות גלגוליו השונים של תיק זה, אחר שהללו נסקרו בהרחבה בהחלטות קודמות של בית משפט זה (החלטת השופטת ר' רונן ב-בש"פ 8934/24 מיום 15.1.2024 (להלן: החלטת השופטת רונן או ההחלטה); החלטת השופט נ' סולברג ב-בש"פ 1370/24 מיום 22.2.2024 (להלן: החלטת השופט סולברג)).

יצוין, כי בהחלטת השופטת רונן נקבע, בהסכמת העוררת, כי המשיב יופנה לקבלת תסקיר מעצר מטעם שירות המבחן שיבחן את קיומן של חלופות מעצר אפשריות בעניינו; וכי לאחר קבלת התסקיר יבחן בית המשפט המחוזי את האמור בו ואת טענות הצדדים ויכריע בהן לפי שיקול דעתו (סעיף 16 להחלטה; ההדגשה הוספה – י' א').

על החלטת בית המשפט המחוזי, שניתנה בעקבות החלטת השופטת רונן, הוגש ערר מטעם העוררת לבית משפט זה ובו ניתנה החלטת השופט סולברג. בעקבותיה, קיים בית המשפט המחוזי דיון נוסף בשאלת המשך מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, ובסיומו החליט כי בשונה מהתנאים שקבע בעניינו של המשיב בעבר, יהא עליו עתה להפקיד סך של 120,000 ש"ח.

כלפי החלטה לעיל, אשר בבסיסה הורה בית המשפט המחוזי כי המשיב ימצא בתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני, מופנה הערר שלפניי.

3. לאחר שעיינתי בהחלטת בית המשפט המחוזי, הגעתי לכלל מסקנה כי אין מקום לקבל את הערר באשר לרכיב המעצר מאחורי סורג ובריח עד לתום ההליכים המשפטיים שמתנהלים נגד המשיב.

בית המשפט המחוזי בחן בהחלטתו את מכלול טיעוני באי-כוח העוררת ואני סבור כי נתן להם מענה ראוי והולם.

זאת ועוד, משהחלטת השופטת רונן ניתנה בהסכמת באי-כוח הצדדים, ומשצוין בה מפורשות כי בית המשפט המחוזי יכריע בטענות הצדדים בהתאם לשיקול דעתו אחרי קבלת תסקיר מעצר, כפי שאכן נעשה, אזי שאני סבור כי העוררת אינה יכולה להתנער מהסכמתה זו.

משכך, והגם שאיני מקל ראש במכלול טיעוני העוררת בכתב ובדיון בפניי, אני סבור כי יש להותיר את החלטת בית המשפט המחוזי על כנה. זאת, בכפוף להחמרת התנאים שנקבעו בהחלטתו כדלקמן:

המשיב יפקיד בקופת בית המשפט המחוזי בתל-אביב יפו סך של 300,000 ש"ח, במזומן, או בערבות בנקאית, חלף הפיקדון בסך 120,000 ש"ח שקבע בית המשפט המחוזי.

כמו כן, המפקחים יפקידו ערבות עצמית וצד ג' שתחתם על ידי כל מפקח בסך 250,000 ש"ח כל אחת, חלף סך של 150,000 ש"ח שנקבעה בהחלטת בית המשפט המחוזי.

נוסף לאמור, חרף היות המעצר בפיקוח אלקטרוני, משטרת ישראל תוכל, בכל שעות היממה, לוודא את נוכחות המשיב במקום שנקבע לשהייתו במעצר בפיקוח

אלקטרוני. יודגש, כי המשיב יוותר במעצר מאחורי סורג ובריח עד אשר ימולאו כלל התנאים האמורים.

ניתנה היום, כ"ג באדר א' התשפ"ד (3.3.2024).

ש ו פ ט